

عنوان مقاله:

رابطه بین جایگاه کنترل سلامت و سازگاری زناشویی زنان مبتلا به دیابت

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

راضیه مظفریه - کارشناسی ارشد روانشناسی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: سازگاری زوجها یکی از پیامدهای ازدواج موفق است که نه تنها بر میزان رضایتمندی اثر میگذارد، بلکه تنش های زناشویی را کاهش میدهد. لذا هدف مطالعه حاضر، بررسی رابطه جایگاه کنترل سلامت و سازگاری زناشویی زنان دیابتی انجام شده است. مواد و روشها: روش پژوهش حاضر، توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش کلیه زنان دیابتی مراجعه کننده به مراکز درمانی شهرستان میانه در سال ۹۴ بود. که از بین آنها ۱۵۰ نفر به صورت نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. برای گردآوری داده ها از مقیاس چند وجهی جایگاه مهار سلامت و پرسشنامه ی سازگاری زناشویی لاک -والاس (۱۹۵۹) استفاده شد و داده های حاصل با استفاده از شاخصهای توصیفی و آمار استنباطی ضریب همبستگی پیرسون، رگرسیون و با کمک نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: یافته ها نشان میدهد از بین مولفه ۴=های جایگاه سلامت، تنها کنترل داخلی -۲=سازگاری زناشویی همبستگی مثبت معنادار دارد. در حالی که کنترل افراد (۵/۳۹) و جایگاه سلامت کنترل شانس ((۶۰/۰ با سازگاری زناشویی همبستگی منفی معنادار وجود دارد. (۰/۰۰۱ < p نتایج همچنین نشان میدهد که متغیر کنترل داخلی، متغیر کنترل شانس و متغیر کنترل افراد میتواند بطور معناداری سازگاری زناشویی را پیش بینی کنند. استنتاج: جایگاه کنترل سلامت داخلی با سازگاری زناشویی زنان مبتلا به دیابت همراه است. به عبارتی دیگر، بیماران دیابتی که عوامل درونی و رفتارهای خود را مسئول بیماری خویش میدانند، تلاش بیشتری در جهت مراقبت از خود به خرج میدهند و سعی میکنند عملکرد خود را در محیط شغلی، اجتماعی و به ویژه خانوادگی را ارتقا بخشند. به طوری که بیماری آنها موجب افت عملکرد آنها در این زمینه ها و کاهش رضایت و سازگاری زناشویی نگردد.

کلمات کلیدی:

زنان دیابتی، جایگاه کنترل سلامت، سازگاری زناشویی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218385>

